

K.1508

MONGÓLIA MŰVÉSZETE

műcsarnok, budapest, hősök tere 1981. december 4-'82. január 3.

HFMK
20230113

M

HFMK
20230113

A KIÁLLÍTÁS RENDEZŐSZERVEI:
A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG
MŰVELŐDÉSI MINISZTERIUMA ÉS
A KIÁLLÍTÁSI INTÉZMÉNYEK,
MŰCSARNOK

A KIÁLLÍTÁSI INTÉZMÉNYEK,
MŰCSARNOK KIADVÁNYA
FELELŐS KIADÓ:
HIDVÉGI ISTVÁN IGAZGATÓ
ISBN 963 01 3715 1

MAHIR – NYOMDA ZALAEGERSZEG 81 4453 0

HFMK
20230113

12. 1502 / 16. 6721

MONGÓLIA MŰVÉSZETE

Alig száz éve még, hogy utazók, kik Ázsia szívében jártak, az akkor sokszoros igát nyögő mongol népnek rövid jövőt, gyors pusztulást jósoltak. Idegen uzsora, mandzsui fegyverek, nemesi és kolostori önkény, sok népirtó ragály gyötörte, ritkította Mongólia népét, s úgy látszott, hogy a cári birodalom határán, a mandzsui birodalom északi végén terülő pásztorországban végképp lejárt, megállt az idő, mozdulatlan az ázsiai középkor. Oroszország és Kína forradalmi nyomán azonban e század tizes éveiben ismét elérte Mongóliát a világtörténelem sodrása, és a mongol nép, melynek harcos pásztor-elődei hét évszázada karddal maguk irtak világtörténetet, 1911-ben rövid életű, fél-önállóságot szerzett a cári hatalom és a köztársasági Kína között. A főpap-császárú ország vezetői a régi rendet óvták volna, de a XX. század óhatatlanul és feltartóztathatatlanul behatolt a lámakolostorok hanyatló világába, új eszmék hatottak, a bezárt világ, melynek látóköre addig alig terjedt túl a Kínát is, Tibetet is kebelében őrlő mandzsui birodalmon, most tágulni, nyíltni kezdett, és ez a nagymúltú nép elindult a nemzetévtélés nem könnyű, de megmaradást ígérő útján. A törékeny, alig elismert önkormányzat nem sokáig tartott. 1919-ben a polgári forradalmú Kína katonái szállták meg a mandzsui szolgaságból épphogy kilábalt országot, majd a vérengző balti báró, Ungern fehérgárdista rémuralma következett. Népe sorsát féltő és forradalmi eszmékkel ismerkedő maroknyi mongol hazafi indította akkor azt a mozgalmat, melyből a Mongol Néppárt, majd a Népi Forradalmi Párt született, s ez a párt teremtette meg a Népi Hadsereget, s a forradalmi Tanács-Oroszország segítségével, a Távol-keleti Köztársaság Vörös Hadserege támogatásával (melyben magyarok is harcoltak), vitte győzelemre hatvan esztendeje a népi forradalmat, tisztította meg hazáját az idegen megszállóktól, s teremtett néphatalmat.

Az azóta megtett nagyon nehéz úton, melyen a túlzók türelmetlensége, tanácsadók tapasztalatlansága, a régihez vakon s görcsösen ragaszkodók lázadása és idegen fenyegetés is tetézte az akadályokat, a mongol nép újjászületett, megfiatalodott. Megszűnt a hűbéri szolgaság, megszűnt a kiváltságok uralma, sikerült visszaszorítani a pusztító népbetegségeket, fölszámolni a hétévszázados írásbeliség és ugyanoly régi nyomtatott szó árnyékában uralkodó írástudatlanságot; az egykori kolostorvárosok helyén, sátorszállások szomszédságában új városok születtek, a puszták pásztorfiai közül ipari munkásság és értelmiség támadt, s az ország tágas határai közt ma kétszerannyian élnek, mint akár harminc évvel ezelőtt.

Új műveltséget is alkotott magának ez a megújult társadalom. Művészetében addig nem ismert formák, módok és tartalmak honosodtak meg, az orosz és a szovjet műveltség révén szorosabban kapcsolódva az európai világhoz, de nem veszítve el ázsiai öröksége javát sem, mely a Belső-Ázsiában sokszorososan, hosszan egymásraható indiai, tibeti és keletibb ázsiai, elsősorban kínai műveltség elemeivel gyarapította a harcos lovaspásztor-ősök művészetét. A vaskovácsok, ötvösök, faragók, nyergesek és több más, valahány pásztor művelte műves mesterségéhez különösen a XVII. század óta csatlakozott a Tibetből vett lámahitű buddhizmus sok sajátos művészete, a lámahitű világ sokemeletű jelképrendszerével, szigorú ábrázolási szabályaival. Körében a legjellegzetesebb és legszínesebb a lámahitűek jelkép-istenségeit (például a részvét segítségét megszemélyesítő Megmentő, Tára istennő számos alakját vagy a tudás jelképét, Mandzsusrit) síkban vagy térben, szövött anyagból vagy anyagon festve, kivarrva, hímelve, vagy domborművön, szoborban ábrázoló képzőművészet. A tekercsképeken, melyeknek izzó, harsányan versengő színű síkjai a szentélyek félho-

mályában is égtek, az ikonfestészetéhez hasonló merev ábrázolási szabályok között is teret talált a kolostori művész egyénisége, mongol szemlélete. Egyéni arcúak a XVII. századi főpap, az első urgai hutuktu Dzana-badzar istenszobrai is. Köztük a Fehér Tára alakjában a hagyomány szerint asszonyának állított emléket. Sajátos alkotások a kolostori táncos színjátékok, misztériumok szereplőinek papírmaséból formázott, festett, olykor féldrágakövekkel borított álarcjai, melyek élénk színű, túlzó formáiban a mulandóság, a pusztító szenvedélyek és kioltásuk jelképei a lélek létét tagadó lámahitű buddhizmus előtti, ódonabb világszemlélet emlékeit éppúgy őrzik, mint régi és nemrég, neves vagy névtelen mesterkezek ügyességét. Bonyolult tartalmakkal terhes jelkép *mandala* is, a világmindenség és a személyiség találkozásának ez a festett vagy mintázott eszköze, s hasonló értelmű és jelentésű a mongolul *szuburgán* ereklyetorony, melynek szögletes, gömbölyű és csúcsos formáiba a régiek világalakító elemeit, a földet, tüzet, vizet és leget, velük az érzékelés és megismerés tereit, az indulatokat és tudatot sűrítették az avatott számára keményen rendezett jelhalmozba. Ölelkező istenpárok jelképezik az eszme és a gyakorlat egyesülését, sokszorozott végtagok és tárgyaik a cselekvés és megvalósulás sokrétűségét. A kolostori képző- és iparművészet elemei a kolostorok falain túl eljuttattak a pásztorok hajlékaiba, hasznos tárgyaik, mindennapi készségeik közé, hol világi kezekben forogtak s formálódtak tovább, megfértek a táltoshit olyan szerszámaival is, mint a fából faragott, kilenc ölü, szögletes tejhintő kanál, mellyel egyszerre kilenc áldást hittek hinteni hajdani sámánok.

Az ábrázolás és díszítés régi gyökerű hagyományai a forradalom óta új tartalmak hordozói lettek. Selyemvarrások, rátétes és hímzett képeken, rajzos festményeken mai pásztorúnep, forradalmár harcosok, a mai

és közelmúlt mongol történelemben jeles személyek képmását láthatjuk (köztük a szovjet Zsukov marsallét, ki a mongol hadat 1939-ben védte Halhin-golnál a japán császáriak ellen). Sikerteljes alkotások tanúsítják, hogy a régi formai hagyomány szerencsésen és természetesen is találkozhat az új mondani-valóval.

Az új festmények, rajzok, metszetek, szobrok és más munkák zöme azonban már a nemrég elsajátított új és újabb formák, eszközök és eljárások jegyében született, az alkotók ezek között keresik a sebesen változó világ ábrázolásának, képi megértésének friss útjait. Ezekhez a közvetlenebb valóságábrázolásra hivatott művekhez kevesebb kulcs kell, mint a régiek jelképterhes világához. Tárgyuk a változatos hazai táj és természet, melynek kimeríthetetlen szépsége még a mongol művészek számos nemzedékét lelkesíti majd, tárgyuk a mindennapok és ünnepek élete, az átalakuló pásztorvilágé, a gyorsan gyarapodó városoké, hőseik kiváló munkások, pásztoemberek, katonák, alkotók, féltve szeretett gyermekek. Képző- és iparművészeti alkotásaikban egy önmagára találó, újra életet, jövőt lelt nép keresi öröme s gondja, vágya és valósága kifejezését.

Más, öregebb nemzetek művészei, úgy tűnhet, már mindent megfestettek, megmintáztak, minden kérdést megválasztak, minden lehető irányt megpróbáltak. Ez az újra fiatal nemzet azonban újra fiatal művészetében még az utak elején jár, melyeken másokra is figyelve, de nem pusztán ismételve leli föl s lelheti föl a maga arcait leghívebben láttató tükkrét. Világa a népi forradalom hatvanadik évében a világúrig tágult, de a mongol ég alatt is temérdek szépség és valóság várja még a rácsodálkozó, mélyen látó szemek és érző mesterkezek találkozását. Ebben kívánunk további sikeres, jó munkát a mongol alkotóknak, gyönyörűséget az alko-

tások befogadóinak, messzi testvérnépünk fiainak, s köszöntjük e nálunk ritka vendéghiállítás értő és megértő magyar látogatóit, kedves vendégünk vendégeit.

Budapest, 1981 október

KARA GYÖRGY

HFMK
20230113

MONGÓLIA MŰVÉSZETE

Mongólia kortárs képzőművészetének, mint a szocialista kultúra részének forrása a régmúltba tekintő tradicionális népi alkotótevékenység, amely a Nagy Októberi Szocialista Forradalom nyomán Mongóliában kibontakozó, 1921-es népi forradalomnak köszönheti újjászületését. 1981. június 11-én a mongol nép a haladó emberiséggel együtt ünnepelte a népi forradalma győzelmének 60. évfordulóját. A „Mongólia művészete” kiállításra e történelmi évforduló alkalmából kerül sor. Célja, hogy megismertesse a testvéri ország közönségét a mongol művészeknek az utóbbi években létrehozott alkotásaival, valamint a régebbi művészetből a híres selyemapplikáció, a tekercsfestészet és az aranyozott bronz legszebb darabjaival, amelyek az ulánbátori Állami Képzőművészeti Múzeum gyűjteményéből származnak, és méltán tartoznak a Kelet klasszikus művészetének kincsei közé.

A selyemapplikáció művészete a XVIII–XIX. században érte el a csúcspontját. Olyan anyagokat használtak fel – kitűnő szín- és kompozíciós érzékkel – mint a selyem, a brokát, az arany és az ezüst paszományok, drágakövek. Szívesen alkalmazták az egymással vetélkedő, erőteljes, élénk színeket. Talán ezeknek a tulajdonságoknak köszönheti e műfaj a népszerűségét; azt, hogy alkotásai szinte elengedhetetlen összetevői lettek a templomok, a kolostorok és a paloták falidíszeseinek. Művészi értékek tekintetében a selyemapplikáció nem marad el a tekercsfestészettől, nem véletlen, hogy „selyemfestészetnek” is nevezik. A kiállítási anyagban szerepelnek az urgai iskola alkotásai, melyek a XVIII. század második felében, s a XIX. század első negyedében keletkeztek, és a mongol képzőművészet történetében kiemelkedő korszakot jeleznek. E kor művé-

szeinek legjobb munkái expresszívításukkal, monumentális kompozíciójukkal és mesteri kidolgozottságukkal tűnnek ki. Ilyen például a „Szi-ta-csintámani”, a „Káli dévi” és sok más applikáció.

A XVII. századi mongol képzőművészet jelentős alakja Gombodordzsijn Dzanabadzar szobrász (1635–1724), aki megteremtője és kiváló művelője volt a sajátos mongol bronzöntés művészetének. Híresek az Aksóbhját, a Ratnaszambhavát, a Vajrócsanát, az Amitábhát, az Amógasziddhit, a Vadzsradharát (az öt világ-jelkép buddhát) és a huszonegy alakú Tárát ábrázoló bronzszobrai. Művészetében Dzanabadzar merészen szakított a buddhista istenek ábrázolásának megmerevedett, évszázados hagyományával, s az ember lelki és testi szépségének kifejezésére törekedett. A kiállításon látható egyik legjobb munkája a „Fehér Tára”, melyet átszellemültség, finom líra, plaszticitás, az arányok tökéletessége és magas szintű kidolgozás jellemez.

Az öntött bronz mellett a mongol szobrászatban igen elterjedt anyag a papírmásé. Ebben a műfajban eredményesen dolgozott Puncag-Oszor múlt századi szobrász, aki számos kisplasztikát, nagyformátumú szobrot, domborművet, valamint sok maszkot alkotott, többek között a „can” néven ismert kolostori misztériumjátékokhoz. Méltán tartozik Puncag-Oszor legjobb munkái közé a Begdze dharmapála korallal kirakott maszkja, melynek sajátossága, hogy az egésztest több száz különböző méretű korallkő és aranyozott, vékony rézlemez díszíti. A félelmetes fenséget az alkotó az arc formáinak, kifejezésének túlzó felfokozásával érte el. A mongol nép régi, legelő- és szállásváltó életformájában is kedvező talajra talált a tekercsfestészet műfaja, mely elsősorban a buddhista ihletésű képzőművészetnek volt eszköze. E szövött anyagra festett képeken

(tibeti–mongol nevük *tanka*) néhány tiszta szint alkalmaztak, s az ásványi festékek mellett a hagyományos „kilenc nemes anyag”, köztük az arany, az ezüst, a korall, az igazgyöngy, a gyöngyház, a türkiz stb. szerepel. Az ábrázolás szépségével a régi mongol mestereknek a vallási tanítás magasztosságát kellett hirdetniük, de gyakran került előtérbe a szépség, mint valami önmagában véve magasabb rendű és feltétlenül a jóságot magába foglaló lényeg iránti hódolat.

A buddhista filozófia elhalványul az öröm és a szépség eme őszinte csodálatának hátterében, amelyből elvontsága ellenére kisu-gárzik a földi élet iránt érzett vérbő öröm. A *tanka* tekercsfestészet témaköre általában a buddhista filozófia és mitológia világából származott, és a képeken a kánon megszabta jelképeket alkalmazták, mellettük azonban valóságidéző erővel ábrázolták Mongólia napfényes tájait, növényeit és állatait. A kiállított művek között ilyen például a „Mandala”, az „Áldozat bemutatása” és a „Günreg” c. kép.

A XX. század elején a mongol tekercsfestészet a portré, a városi táj, a zsáner-jelenetek ábrázolásával gazdagodott. A portré és a világi festészet legkiemelkedőbb képviselője Baldugijn Sarav, Mongólia új képzőművészetének úttörője. Itt bemutatott vászna az utolsó főpap-császár feleségének, Dondogdulamnak sikerült arcképe. A korszak világi festészetében a mongol népművészetek, életörömet tükrözi, s az optimizmus, az ironia és a humor jellemző rá.

Az új korszak legjobb festményei a felvirágzó ország lírai, érzelmmel telített jelenéseit, a békés munka költészetét örökítik meg. A mongol művészek tevékenysége összhangban van az ország életével, alkotásaikban a forradalom első éveitől kezdve a munka ábrázolása kiemelkedő helyet foglal el. Ez mindenekelőtt a kortárs ember szelle-

mi világának bemutatásában nyilvánul meg, amely felöleli mind a munkás, földműves és pásztornép, mind a mongol értelmiség – tudósok, zenészek, írók, színészek stb. – alkotó munkáját. A munka megjelenik az életképeken, találkozzunk vele a portrékon és a tájképeken is.

A munkában való hősiesség ábrázolását azonban felváltotta a munka költőiségének és szépségének felmutatása, s ez formai és tartalmi változásokkal járt. Erről tanúskodik például Dagdangijn Amgalan „Góbi dal”, Erenгийн Szühe „Szandzsav, a munka hőse”, Namszrajdzsavin Szandagszüren „Fiatalszörök” és „Rénszarvastenyésztők emlékére” c. képe. Amgalan elutasítja a jelenetek zsánerszerű értelmezését és az utóbbi években készített munkáira jellemző dekoratív képszerkesztési módszert alkalmazza. A színek kifejező dekorativitása e munkáin ugyanakkor összetetten és finoman párosul az életszerű hitelességgel. A „Góbi dal” kompozíciójában a színek és vonalak ritmusának szeszélyes zeneisége a népművészet hagyományaihoz, annak harsány dekorativitásához nyúlik vissza.

Az utóbbi évek tájképein az életszemlélet erőteljes frissesége, érzelmessége, melegsége és finom líraiság, valamint a hazai táj sajátosságai uralkodnak. Ilyenek például N. Cütem a „Felhősereg” és a „Mindig együtt” c. képe. A tájképfestés tágitja a művész megfigyelőképeségét; segíti, hogy mélyebben érezhesse népe életét, s végül összetett tárgyú kompozíciókhoz is nyúlhatson.

A grafika, mint másutt is, a képzőművészet legdinamikusabb műfaja, amely gyorsan és meggyőzően válaszol a közvéleményt foglalkoztató eseményekre. A mongol grafikusok lapjai nemcsak az ország hétköznapijairól, a főváros, az új építkezések, a mezőgazdasági szövetkezetek, vagy a néphadsereg életéről tudósítanak, hanem az új

meghódítása korszakának nagyszerű valóságáról is.

A mongol grafikában régi hagyományokkal rendelkezik a fametszés; az utóbbi időkben viszont a fiatal művészek eredményesen alkalmazzák a linómetszést, a monotípiát, a litográfiát és a rézkarc technikát.

Midzsidijn Bütemdzs a népi ünnepről, a falusi életről készített ceruzarajz-sorozatot. E lapokon a grafikus – alkotó módon folytatva az ismert mongol festő, Sarav művészi ábrázolásmódjának hagyományait – rátalált a hétköznapi téma sajátos, pontos és költői feldolgozásának eszközeire. Könnyed és gyors árnyékolással teszi légiessé rajzát, s ezzel teremt vidám, örömteli hangulatot és ritmust. Bütemdzs munkáinak közös vonása a mély hazaszeretet.

Cevegdzsavin Dagvanyam más jellegű feladatokat old meg pontos kompozíciós elvek szerint szerkesztett, mértéktartóan színezett rézkarcaival.

Dasceregijn Gungá és Ravszalín Altanhujag honvédelmi, hazafias témának szentelt lapjai bonyolult, különböző új grafikai technikák alkalmazásával készültek, biztos szerkesztés és vonalvezetés jellemzi őket.

A kiállítás szobrászati részében többféle anyagból készült alkotások szerepelnek: bronz, fém, kő, fa, samott, gipsz, plasztikák. Bizonyítják a mongol szobrászművészek sokoldalú felkészültségét.

A mai mongol iparművészet szorosan kapcsolódik a mindennapi élethez, fejlődésének irányát a szépség és célszerűség összhangja, kölcsönhatása szabja meg. Még a kifejezetten díszítő célú, szuvenir jellegű tárgyakat is az ésszerű és célszerű forma jellemzi. E törekvés élteti a tradicionális népi kultúrához, annak eredendő humanizmusához fűződő kötelékeket. A kiállítás főleg fával és fémmel dolgozó iparművészek tárgyaiból ad izelítőt.

A mostani kiállítás nem öleli fel a Mongol Népköztársaság művészetének valamennyi ágát és műfaját, mégis lehetőséget nyújt ahhoz, hogy az érdeklődők áttekintést kapjanak a mongol művészet gazdag múltjáról és mai eredményeiről, a mongol művészek útkereséseiről.

D. DASBALDAN
az Ulánbátori Állami Képzőművészeti
Múzeum munkatársa

SELYEM APPLIKÁCIÓK

1. URGAI ISKOLA

SÁKJAMUNI BUDDHA. XVIII. sz.
selyem, brokát, 138x110 cm

2. GENDENDAMBA DZ.

SZITA-CSINTÁMANI. XVIII. sz.
selyem, brokát, 167x132 cm

3. HASZGOMBO DZ.

KÁLÍ DÉVÍ. A mulandóság jelkép-isten-
nöje. XVIII. sz.
selyem, brokát, 260x220 cm

MANDZUSURÍ. A bölcsesség jelkép-
istene. XVIII. sz.
selyem, brokát, 80x60 cm

FEHÉR TÁRÁ. A Megmentő részvét isten-
nöje. XVIII. sz.
selyem, brokát, 72x60 cm

4. TAVHAJBOR

ZÖLD TÁRÁ. XVIII. sz.
selyem, brokát, 248x195 cm

DÁKINÍ. Egy, az elragadtatás jelképei
közül, „Égben járó tündér”. XVIII. sz.
selyem, brokát, 107x85 cm

RAHULA ARHAT. A „16 arhat” (állhatatos
tanítvány) sorozatból. XVIII. sz.
selyem, brokát, 160x95 cm

KÁLIKA ARHAT. A „16 arhat” sorozatból.
XVIII. sz.
selyem, brokát, 160x95 cm

LÁMA. XVIII. sz.
selyem, brokát, 190x115 cm

JAMARÁDZSA, A HOLTAK FEJEDELME.
XIX. sz.
selyem, brokát, 87x68 cm

SZUBURGÁN. (Ereklyetorony) XIX. sz.
hímzés, 39x29 cm

TEKERCSFESTMÉNYEK

1. URGAI ISKOLA

GÜNREG-SÁKJAMUNI
MEGTESTESÜLÉSE. XIX. sz.
ásványi festék, 140x100 cm

JAMARÁDZSA. XIX. sz.
ásványi festék, 165x122 cm

MANDALA (Mindenség-jelkép). XVIII. sz.
ásványi festék, 135x95 cm

BUDDHA TIZENKÉT CSELEKEDETE.
XVIII. sz.
ásványi festék, 118x87 cm

2. GENDENDAMBA, DZ.

BRAHMAN. XIX. sz.
ásványi festék, 82x59 cm

3. CEND, T.

VÖRÖS DÁKINÍ. XIX. sz.
ásványi festék, 45x29 cm

4. URGAI ISKOLA

AJÁNDÉKOK (részlet). XVIII. sz.
ásványi festék, 98x120 cm

A XVII–XIX. SZÁZAD SZOBRÁSZATA

DZANABADZAR, GOMBODORDZSIJN (1635–1724)

FEHÉR TÁRÁ. XVII. sz.
bronz, 30x73 cm.

DZANABADZAR ISKOLÁJA

ASTA-BHAISADZSJA-GURU.
A nyolc orvos-buddha. XVII. sz.
bronz, 25x19x19 cm

TÁRÁ ISTENNŐ. XVII. sz.
bronz, 45x28x20 cm

TÁRÁ ISTENNŐ. XVII. sz.
bronz, 45x28x20 cm

PUNCAG-OSZOR, E.

BEGDZE DHARMAPÁLA (a buddhista
tanítás védelmezője: maszk a „cam”
misztériumjátékhoz), XIX. sz.
korall, 65x50x30 cm

DHARMAPÁLA. Tanvédő istenség. XIX. sz.
papírmasé, 48x38x36 cm

VÖRÖS JAMARÁDZSA. XIX. sz.
papírmasé, 60x35x25 cm

A XIX–XX. SZÁZAD IPARMŰVÉSZETE

Ismeretlen művészek
„CAM”-RUHA DÍSZE, XIX. sz.
elefántcsont

NŐI FEJDÍSZEK, XX. sz.
korall, ezüst

KORSÓ, XX. sz.
réz, 40x15 cm

EDÉNY, XX. sz. eleje
ezüst

KÉS, XX. sz.
ezüst

FESTÉSZET

1. **AMGALAN, DAGDANGIJN (1933)**, az MNK állami-díjas népművésze
VASKENGYEL, 1977
vászon, olaj, 180x180 cm
GÓBI DALLAM, 1979
vászon, olaj, 150x150 cm
2. **BADAMSZÜREN, G. (1960)**
ELSŐ NEHÉZSÉGEK, 1980
vászon, olaj, 120x90 cm
3. **BALDANDORDZS, PUNCAGNAMDZSILÍN (1928)**
A FENSÉGES ERDENET, 1977
vászon, olaj, 200x200 cm
A BARÁTSÁG SZÁRNYAI, 1981
vászon, olaj, 124x100 cm
4. **BATMÖNH, CSOJDZSILDZSAVÍN (1930)**, az MNK érdemes művésze
CSATA UTÁN, 1981
vászon, olaj, 90x180 cm
TÁJKÉP, 1978
vászon, olaj, 50x100 cm
5. **BATZSARGAL, LUVSZANGIJN (1947)**
A DOB ÉS A TROMBITA ÉNEKE, 1978
vászon, olaj, 80x84 cm
6. **BAJAR, GOMBODZSAVÍN (1942)**
FALUSI MULATSÁG, 1978
vászon, olaj, 90x115 cm
7. **BOLD, DOLGORDZSAVÍN (1952)**
ÁPOLÓNÖVÉR, 1979
vászon, olaj, 140x120 cm
BARÁTNÓK, 1980
vászon, olaj, 70x59,5 cm
8. **BÜTEMDZS, MIDZSIDIJN (1942)**
ERDENET ÉPÍTŐI, 1977
vászon, olaj, 210x320 cm
9. **CEMBELDORDZS, MJATAVÍN (1931)**
TÁJ KÖSZÁLI KECSKÉVEL, 1980
vászon, olaj, 53x80 cm
TÁJKÉP, 1978
vászon, olaj, 69x200 cm

FESTÉSZET

10. **CERENDONDOG, GENDENDORDZSIJN (1932)**
A PUSZTÁN, 1978
vászon, olaj, 81x121 cm
11. **CÜLTEM, NYAM-OSZORÍN (1923)**, az MNK állami-díjas népművésze
FELHÖSEREG, 1978
vászon, olaj, 150x180 cm
UDVAL ÍRÓNÓ, 1979
vászon, olaj, 120x100 cm
MINDIG EGYÜTT, 1981
vászon, olaj, 70x90 cm
LEGELŐN, 1978
vászon, olaj, 80x160 cm
TEVEKARAVÁN, 1978
vászon, olaj, 80x100 cm
MÉNESEK ITATÁSA, 1976
vászon, olaj, 70x120 cm
12. **CSULÚDAJ, SARAVÍN (1948)**
GÓBI PÁSZTOROK, 1980
vászon, olaj, 130x170 cm
13. **DONDOG, SZUMJADZSAVÍN (1935)**
GENDENBADZAR, A HALHÍN-GOLI
ÜTKÖZET VETERÁNJA, 1979
vászon, olaj, 110x75 cm
14. **DORDZS, CECENDALAJN (1934)**
PUSZTAI SZABAD ÉLET, 1979
vászon, olaj, 110x110 cm
FEKETE FOLT, 1976
vászon, olaj, 80x80 cm
SZIKES FÖLDEKEN, 1980
vászon, olaj, 58x79,5 cm
VIRÁGOK A BÉKÉS PUSZTÁN, 1978
vászon, olaj, 100x79 cm
15. **DUNBÜRÉ, GANDANGIJN (1941)**
A FRONT SZÁMÁRA, 1977
vászon, olaj, 180x220 cm
16. **ENHDZSIN, CÜLTEMIJN (1953)**
LEÁNY PIROS KÖNTÖSBEN, 1978
vászon, olaj, 81x61 cm

FESTÉSZET

17. **GALBADRAH, SARAVÍN (1950)**
KULTÚRHÁZ ÉPÍTÉSE, 1979
vászon, olaj, 180x150 cm
18. **GAVÁ, LUVSZANGIJN (1920)**, az MNK állami-díjas népművésze
A FÖLD, 1976
vászon, olaj, 90x169 cm
19. **GOMBOSZÜREN, BALBARÍN (1930)**, az MNK érdemes művésze
ÚRHAJÓPARANCSNOK, 1981
vászon, olaj, 90x110 cm
DZS. GÜRRAGCSÁ ÚRHAJÓS, 1981
vászon, olaj, 110x90 cm
ERDENET, 1977
vászon, olaj,
20. **ICSINNOROV, CSOJDZSINGIJN (1942)**
DÉL, 1977
vászon, olaj, 150x170 cm
21. **LHAGVASZÜREN (1952)**
GYŐZTES VERSENYLŐ, 1979
vászon, olaj, 85x115 cm
22. **MASBAT, NALAJHÍN (1948)**
SZÉNBÁNYA, 1980
vászon, olaj, 98x150 cm
23. **NACAGDORDZS, BALGANSZÜRENGIJN (1944)**
SEGÍTSÉG, 1978
vászon, olaj, 120x110 cm
24. **NAMHAJ CEREN, LUVSZANCERENGIJN (1913)**, az MNK állami-díjas népművésze
ÖNARCKÉP, 1981
vászon, olaj, 74x40 cm
25. **ODON, GELEGIJN (1925)**, az MNK állami-díjas népművésze
MŰKEDVELŐ SZÍNJÁTSZÓ CSOPORT, 1972
vászon, olaj, 121x181 cm
NYANTAJSZÜREN, AZ MNK HŐSE, 1979
vászon, olaj, 75x55 cm
GUNDZSIJLHAM, A MUNKA HŐSE, 1980
vászon, olaj, 110x90 cm

FESTÉSZET

26. **ÖLDZIJHUTAG, JONDONGIJN (1950)**
OROSZ TESTVÉR, 1977
vászon, olaj, 168x120 cm
27. **ORSZÓ, GONCSIGIJN (1941)**
AZ OTGON-TENGER HEGY,
vászon, olaj, 80x120 cm
28. **PÜREVDORDZS,
DUGARSZÜRENGIJN (1943)**
DZANDRÁ FILMRENDEZŐ, 1977
vászon, olaj, 89x99 cm
29. **PÜREVSZÜH, BATCENDIJN (1950)**
AZ ÚJKOR KÜSZÖBÉN, 1977
vászon, olaj, 90x135 cm
30. **RENCEN, SZÜRENGIJN (1931)**
ŐSZINTE SEGÍTSÉG, 1977
vászon, olaj, 129x89 cm
31. **SZANCSIR,
NAMHAJCSERENGIJN (1947)**
D. NAMDAG DRÁMAÍRÓ ARCKÉPE,
1977
vászon, olaj, 82x72 cm
LEGELŐ, 1979
vászon, olaj, 50x30 cm
32. **SZANDAGSZÜREN,
NAMSZRAJDSZAVÍN (1948)**
RÉNSZARVASTENYÉSZTŐK
EMLÉKÉRE, 1979
vászon, olaj, 160x140 cm
FIATAL PÁSZTOROK, 1979
vászon, olaj, 80x140 cm
33. **SZODNOMCEREN,
HAJNDZANGIJN (1947)**
HÖHÖNIJ, A HALHÍN-GOLI ÜTKÖZET
VETERÁNJA
vászon, olaj, 60x40 cm
34. **SZOSZORBARAM,
BJAMBÁSZANGIJN (1939)**
BATÖLDZIJ, AZ MNK ÉRDEMES
TANÍTÓJA, 1977
vászon, olaj, 80x60 cm

FESTÉSZET

35. **SZÜHE, ERENGIJN (1940)**
AZ UVSZ TÓ,
vászon, olaj, 80x150 cm
SZANDZSAV, A MUNKA HŐSE, 1977
vászon, olaj, 90x110 cm
36. **TÖGSZ-OJÜN, SZODNOMÍN (1954)**
RAJTHOZ, 1981
vászon, olaj, 80x60 cm
37. **TUNGÁMÁ (1959)**
FESTŐNŐ, 1980
vászon, olaj, 90x75 cm

MONGOL NEMZETI FESTÉSZET (MONGOL DZURAG)

1. **SARAV, BALDÚGIJN (1869–1936)**
AZ UTOLSÓ FŐPAP-CSÁSZÁR
FELESÉGÉNEK, DONDOGDULAMNAK
ARCKÉPE,
XX. sz. eleje
gouache, 114x85 cm
2. **DAMDINSZÜREN, DULAMDZSAVÍN
(1909),** az MNK érdemes művésze
URGAI CAM, 1966
gouache, 84x118 cm
3. **JADAMSZÜREN, URZSINGIJN (1905),**
az MNK állami-dijas művésze
A CSALÁDFŐ, 1980
gouache, 70x50 cm
4. **BAJASZGALAN, DAGDANDIJN (1944)**
JÚNIUS 1: NEMZETKÖZI GYERMEKNAP,
1979
gouache, 95x69 cm
5. **BJAMBASZÜREN,
NYAMCSERENGIJN (1956)**
BÉKE ÉS BARÁTSÁG, 1977
gouache, 145x65 cm

MONGOL NEMZETI FESTÉSZET

6. **DAVÁHŰ, CERENDASIJN (1944)**
ÜNNEPLŐ KÖZÖNSÉG, 1979
gouache, 110x135 cm
PÁSZTORÜNNEP, 1972
gouache, 80x180 cm
7. **SZANDAGSZÜREN,
NAMSZRAJDSZAVÍN (1943)**
PARTIZÁNOK, 1978
gouache, 35x240 cm

GRAFIKA

1. **ALTANHUJAG, RAVSZALÍN (1952)**
CSIKÓS, 1977
vegyes technika, 50x70 cm
FÖLD, 1978
vegyes technika, 40x33 cm
TERMÉS, 1978
vegyes technika, 40x33 cm
KENYÉR, 1978
vegyes technika, 40x33 cm
ROHAM, 1979
litográfia, 40x50 cm
A GÓBI SIVATAGON
ÉS A KINGANON ÁT
litográfia, 43x58 cm
2. **BATCSULÜN, LAMDZSAVÍN (1942)**
GOELRO, 1981
linómetszet, 50x38 cm
3. **BATMÖNH,
CSOJDSZILDZSAVÍN (1932)**
ORHON-VÖLGY, 1977
akvarell, 44x66 cm
TUVÁN, A MUNKA HŐSE
akvarell, 44x32 cm
TÁJKÉP
akvarell, 31x43 cm

GRAFIKA

4. **BÜTEMDZS, MIDZSIDIJN (1942)**
NÉPÜNNEP, 1973
ceruza, 65x42 cm
PÁSZTORSZÁLLÁSON, 1973
ceruza, 55x42 cm
MEGVALÓSULT ÁLOM, 1981
vegyes technika, 53x43 cm
SZOJUZ-39, 1981
gouache, 120x80 cm
5. **DAGVANYAM,
CEVEGDZSAVÍN (1952-1976)**
A TERMÉS ÜNNEPE, 1976
litográfia, 46x54 cm
NÁDAM – A NEMZETI ÜNNEP, 1976
litográfia, 47x70 cm
KOMMUNISTA SZOMBAT, 1976
litográfia, 46x46 cm
VÁLASZTÁSOK, 1976
litográfia, 46x50 cm
6. **DARAMBADZAR, ORSIHÍN (1951)**
A HÁBORÚ PUSZTÍTÁSA
vegyes technika, 51x34 cm
7. **DAVÁHÚ, CERENDASIJN (1944)**
TESTVÉREK AZ ŰRBEN, 1981
gouache, 83x55 cm
8. **DORDZSPALAM,
CEVENDAVÍJN (1924)**
JASZAJ, AZ MNK ÉRDEMES MŰVÉSZE
akvarell, 48x36 cm
GELEGDANDAR,
AZ MNK ÉRDEMES MŰVÉSZE
akvarell, 48x36 cm
ORIG, AZ MNK ÉRDEMES MŰVÉSZE
akvarell, 48x30 cm
9. **GOMBOSZÜREN, BALBARÍN (1930),**
az MNK érdemes művésze
INTERKOZMOSZ, 1981
gouache, 120x80 cm
KOZMOSZBAN – EGY ŰRHAJÓBAN,
1981
gouache, 120x80 cm

GRAFIKA

10. **GUNGÁ, DASCERENGIJN (1951)**
PÁNYVÁZÓ, 1979
rézkarc, 29x40 cm
A MONGOL LOVASHADSEREG
TÖRTÉNETÉBŐL (3 lap)
rézkarc, 41x28 cm
11. **LAGVADORDZS,
MIDZSIDIJN (1942)**
NÉPHADSEREG (3 lap)
linómetszet, 25x48 cm
12. **MJAGMAR, OCSIRÍN (1930)**
FEJÖNŐ, 1976
akvarell, 47x35 cm
13. **MÖNHŐ, DEMBERELIJN (1942)**
DUJNHOR, A MUNKA HŐSE, 1980
szén, 79x57 cm
14. **NACAGDORDZS,
BALGANSZÜRENGIJN (1944)**
TEVECSIKÓ, 1977
akvarell, 48x70 cm
15. **NAJDAN, OCSIRBATÍN (1954)**
TAVASZ, 1979
akvarell, 55,5x95 cm
A HAZA TAVASZA, 1980
akvarell, 55,5x102 cm
ESŐ UTÁN
akvarell, 66x94 cm
SZEMERKÉL
akvarell, 98x61 cm
16. **OJDOV, CEVENDORDIJN (1953)**
GYÖNYÖRŰSÉG, 1979
akvarell, tus, 115x80 cm
ÉNEK, 1979
ceruza, tus, 59x81 cm
17. **OJÚNCSIMEG,
JADAMSZÜRENGIJN (1950)**
GÍNGÓ – VERSENYLŐ-BIZTATÓ ÉNEK,
1979
rézkarc, 32x44 cm
PÁSZTORASSZONY, 1978
akvarell, 40x80 cm

GRAFIKA

18. **SZANDZSID, BÁTARÍN (1928),**
az MNK érdemes művésze
LOVAK, 1976
akvarell, 39x59 cm
NŐVÉREK, 1969
színes, ceruza, 39x60 cm
19. **SZODNOM, NAMDZSÁGIJN (1946)**
A MESSZI CSILLAGOKHOZ, 1981
linómetszet, 40x30 cm
CSENDES NAP, 1980
linómetszet, 35x35 cm
20. **SZONOMCEREN,
HAJNDZANGIJN (1947)**
SZÁSA ÉS GANBAT
AZ ŰRBE REPÜLNEK MAJD, 1981
színes ceruza, 86x57 cm
21. **SZÓSZOJ, GAMBÍN (1928)**
TÉLI MELÓDIA, 1977
tempera, 61x75 cm
22. **TÖMÖRBAT,
DZSIGDZSIDDZSAVÍN (1942)**
KATONÁINK (4 lap), 1981
linómetszet, 55x41 cm
23. **DZSAMC, OSZORÍN (1931)**
A CSILLAGOK FELÉ, 1981
linómetszet, 120x46 cm
SZÚZFÖLD (3 lap), 1977
linómetszet, 47x70 cm
LENIN ÚTJÁN (2 lap),
linómetszet, 59x81 cm
24. **DZSARGAL, CSIMEDIJN (1953)**
INTERKOZMOSZ SZSZSZK – MNK
gouache, 55x80 cm

FAFARAGÁS

1. **BUJANBADRAH, T.**
PÁSZTOR, 1977
fa, 50x16x12 cm
2. **CSUVÁMID, LEGSIDIJN (1934)**
KÖZÖS REPÜLÉS, 1981
fa, 50x60 cm
3. **DAVÁSZÜREN, S. (1952)**
MEGVALÓSULT ÁLOM, 1981
fa, 50x46 cm
HARCOS ÚT, 1981
fa, 55x75 cm
4. **GEVSÉHŰ, DUGARIN (1912–1977)**
AZ ERŐSEK KIBÉKÜLTEK, 1977
fa, 27x40x37 cm
5. **JADAMDZSAV, CERENGIJN (1933)**
PORTRÉ, 1981
fa, 28x36x46 cm
6. **NASZANTOGTOH, H. (1958)**
LÓFEJES HEGEDŰ (morin-húr) népi hang-
szer, 1978
fa, 140x33 cm
LÓKAPARÓ (húszúr), 1978
fa, 38x8 cm
TEJÁLDÁST HINTŐ KANÁL (cacal)
fa, 56x7 cm
7. **OJDOV, CEVENDORDZSIJN (1953)**
GYENGÉDSÉG, 1980
fa, 52x32x22 cm
8. **TÖRTOGTOH, DEMBERLIJN (1956)**
TROMBITÁS, 1981
fa, 41,5x41,5 cm
BOLDOG GYEREKEK* 1978
fa, 61x50 cm

KISPLASZTIKA

1. **BEHBAT, L. (1954)**
PÁSZTOREMBER, 1978
réz, 50x20x20 cm
2. **BJAMBADORDZS, T. (1952)**
PÁSZTOR, 1977
fa, 50x16x12 cm
3. **DASDELEG,**
LUVSZANCERENGIJN (1924)
LÁNYOM, 1978
aluminium, 24x16x19 cm
DUJNHOR, A MUNKA HŐSE, 1979
réz, 46x23x22 cm
4. **DANDIMÁ, DAMDINGIJN (1928),**
az MNK érdemes művésze
PÁNCÉLOS, 1979
samott, 30x80x35 cm
FIAM, 1977
gipsz, 40x35x30 cm
5. **DAVÁCEREN, ALTANGERELIJN (1924)**
TÉLI NAP, 1978
márvány, 54x56x36 cm
6. **SZAJNBAJAR, D. (1955)**
99, 1979
réz, 79x20x21 cm
7. **HIJMOR, B. (1946)**
BALERINA, 1978
réz, 40x10,5x10,5 cm
8. **CSADRÁVAL,**
CSOJNYINDZSAVIN (1955)
PARTIZÁN, 1977
fa, 60x18x27 cm
9. **GANHUJAG, D. (1952)**
PARTIZÁNNŐ, 1981
agyag, 57x20 cm
MEGMENTŐ, 1981
agyag, 25x14x10 cm

FÉMMUNKÁK

1. **ALTANHUJAG, RAVSZALIN (1952)–**
GEREL, DASCERENGIJN (1950)
BARÁTSÁG, 1981
veret, 60x70x4 cm
2. **BÁTAR DZSAMBÁGIJN (1952)**
TESTVÉREK A VILÁGŰRBEN, 1981
veret, 70x70 cm
3. **GOMBOSZÜREN, BALBARIN (1930)–**
GEREL, DASCERENGIJN (1950)
KÖZÖS REPÜLÉS, 1981
veret, 60x60 cm
4. **DAVÁSZÜREN, CS.**
A BARÁTSÁG GYÜMÖLCSE, 1981
veret, 36x36 cm
5. **DZSANATHÁN, SZAGIJDAGIJN (1942)**
A KÉK ŰRBEN, 1981
veret, 69x68x35 cm
KIVÁLÓ ÁLLATTENYÉSZTŐ, 1980
veret, 75x52 cm
A NÉPÉRT, 1981
veret, 69x87 cm
6. **TÖMÖRBAGANA,**
DZSANCANGIJN (1948)
HATÁRŐRÖK, 1981
veret, 67x67 cm
7. **GANBAJAR, MANGALIN (1947)**
FEGYVERBARÁTSÁG, 1981
veret, 67x67 cm

A HOPP FERENC KELET-ÁZSIAI MŰVÉSZETI MÚZEUM MONGOL MŰTÁRGYAI

HÍMZÉS, SZÖVÉS, APPLIKÁCIÓ

1. **BUD, BALDAN-OSZORIN (1956)**
PARTIZÁNOK, 1976
gobelin, 220x210 cm
2. **CERMÁ, BATÍN (1927)**,
az MNK érdemes művésze
ZSUKOV MARSALL, 1981
hímzés, applikáció, 60x54 cm
3. **CERENHŰ, AVIRMEDIJN (1931)**
JUMDZSÁGIJN CEDENBAL, 1975
hímzés, 70x55 cm
4. **DASHŰHEN, SZ. (1936)**
VÖRÖS MASZK, 1978
szőnyeg, 145x82 cm

RÉGÉSZETI EMLÉKEK

1. ÖVVERET. i. sz. 1. sz.
bronz, \varnothing 32 mm
2. ÖVVERET. Han-kor
bronz, h: 40 mm
3. ÖVVERET, MEDVEFEJ ALAKÚ. Han-kor
bronz, aranyozás nyomával, \varnothing 26 mm
4. SZÍJVÉG. Han-kor
bronz, h: 39 mm
5. SZÍJVÉG. Han-kor
bronz, h: 35 mm
6. SZÍJVÉG. Han-kor
bronz, h: 22 mm
7. GOMB. Han-kor
bronz, aranyozás nyomával, \varnothing 15 mm
8. GOMB, MEDVEFEJ ALAKÚ. Han-kor
bronz, \varnothing 15 mm
9. RUHADÍSZ, MEDVEFEJ ALAKÚ.
Han-kor(?)
bronz, \varnothing 22 mm
10. TEGEZVERET
ezüstözött bronz, h: 56 mm
11. TÜKÖR. Han-kor(?)
bronz, \varnothing 65 mm
12. RUHADÍSZ. 10–11. sz.(?)
bronz, \varnothing 48 mm
13. RUHADÍSZ. 10–11. sz.
bronz, \varnothing 28 mm
14. RUHADÍSZ, SÁRKÁNYOKKAL
bronz, h: 28 mm

RÉGÉSZETI EMLÉKEK

15. SZÍJVÉG, SÁRKÁNYOKKAL. 10–12. sz.
bronz, h: 5,8 mm
16. SZÍJVÉG, KÉT MADÁRALAKKAL.
10–12. sz.
bronz, h: 35 mm
17. SZÍJVÉG. 10–12. sz.
bronz, h: 46 mm
18. ÖVCSAT. BIZONYTALAN KORÚ
bronz, h: 44 mm
19. ÖVRE FÜGGESZTHETŐ EDÉNY 3–4. sz.
bronz, \varnothing 63 mm
20. FLAKON. 3–4. sz.
bronz, \varnothing 49 mm
21. PECSÉTNYOMÓ
bronz, \varnothing 47 mm
22. PECSÉTNYOMÓ, MADÁR ALAKÚ.
3–5. sz.
bronz, h: 41 mm
23. PECSÉTNYOMÓ, MADÁR ALAKÚ.
3–5. sz.
bronz, h: 47 mm
24. PECSÉTNYOMÓ
bronz, 30x28 mm
25. PECSÉTNYOMÓ
bronz, 30x30 mm
26. PECSÉTNYOMÓ
bronz, \varnothing 43 mm
27. PECSÉTNYOMÓ
bronz, 36x38 mm
28. PECSÉTNYOMÓ
bronz, \varnothing 50 mm

RÉGÉSZETI EMLÉKEK

29. PECSÉTNYOMÓ
bronz, ø 50 mm
30. PECSÉTNYOMÓ
bronz, ø 44 mm
31. PECSÉTNYOMÓ
bronz, ø 55 mm
32. PECSÉTNYOMÓ
bronz, ø 52 mm
33. PECSÉTNYOMÓ
bronz, ø 48 mm
34. PECSÉTNYOMÓ
bronz, ø 40 mm
35. PECSÉTNYOMÓ
bronz, ø 34 mm
36. PECSÉTNYOMÓ
bronz, ø 26 mm
37. ÁLDOZATI EDÉNY. Han-kor
bronz, m: 142 mm
38. ÜST. Hun-kor. Ordosz-vidék
bronz, m: 230 mm
39. ÜST. Hun-kor
bronz, m: 240 mm

A leletek közül a 10., 11., 12., 19., 20., 38. számúakat a század elején a Zichy Jenő féle expedíció hozta magával. A többi Felvinczi Takáts Zoltán 1936-os belső-mongóliai gyűjtéséből származik.

MONGOL FÉRFI DÍSZÖLTÖZETE

1. HAGYOMÁNYOS FORMÁJÚ KALAP
20. sz.
bársony, selyem, zsinorozás, m: 22 cm
2. BŐR DÍSZKÖNTÖS,
NYOMOTT DÍSZÍTÉSSEL. 20. sz.
szarvasbőr, selyemrátétellel
3. SELYEMÖV. 20. sz.
404x60 cm
4. CSÉSZE. 20. sz.
fa, ezüst veretekkel, ø 11 cm
5. SELYEM ÖVTÁSKA,
A CSÉSZE HORDÁSÁHOZ. 20. sz.
selyem, ezüst szorító gyűrűvel, 18x32 cm
6. CSIZMA, RÁTÉTES BÖRDÍSZÍTÉSSEL
20. sz.
bőr, m: 41 cm
7. TŰZSZERSZÁM. 20. sz.
acél, ezüst, bőr, 7,6x8 cm
8. REFLEX-ÍJ, KÉT NYÍLVESSZŐVEL. 20.sz.
fa kígyóbőr borítással, h: 105 cm
9. LÓFEJES HEGEDŰ, VONÓJÁVAL. 20.sz.
fa, h: 107 cm

A díszöltözet, a hegedű és az íj Kádár János ajándékaként került múzeumunkba.

FAMETSZETEK ÉS FESTMÉNYEK

1. DISZNÓ, A TUDATLANSÁG JELKÉPE,
TIBETI ÍRÁSOS DIAGRAMMAL
Fametszet. 20. sz.
papír, fekete tus, 294x413 mm
2. CONGKAPA. Fametszet. (20. sz. levonat)
papír, fekete tus, 360x330 mm
3. AMITÁJUSZ BÓDHISZATTVA.
Fametszet. (20. sz. levonat)
papír, vörös tus, 310x250 mm
4. SADAKSARÍ. Fametszet. (20. sz. levonat)
papír, vörös tus, 435x320 mm
5. RLUNG-RTA. Fametszet. (20. sz. levonat)
papír, fekete tus, 188x360 mm
6. JELKÉPES ÁBRA. Fametszet.
(20. sz. levonat)
papír, fekete tus, 160x120 mm
7. JELKÉPES ÁBRA. Fametszet.
(20. sz. levonat)
papír, fekete tus, 180x130 mm
8. AMITÁJUSZ BÓDHISZATTVA.
Fametszet. (20. sz. levonat)
130x110 mm
9. JELKÉPES ÁBRA. Fametszet.
(20. sz. levonat)
papír, vörös tus, 102x108 mm
10. JELKÉPES ÁBRA. Fametszet.
(20. sz. levonat)
papír, fekete tus, 310x216 mm
11. JELKÉPES ÁBRA, IMASZÖVEGGEL.
Fametszet. (20. sz. levonat)
papír, vörös tus, 450x350 mm
12. ASZTROLÓGIAI TÁBLÁZAT. Fametszet.
(20. sz. levonat)
papír, vörös tus, 515x320 mm
13. TANVÉDŐ ISTENEK
ÉS BÓDHISZATTVÁK. Fametszet. (20. sz.
levonat) papír, fekete tus, 95x465 mm
14. TANVÉDŐ ISTENSÉGEK. Fametszet.
(20. sz. levonat)
papír, fekete tus, 150x510 mm
15. TANVÉDŐ ISTENSÉGEK. Fametszet.
(20. sz. levonat)
papír, fekete tus, 150x51 mm

FAMETSZETEK ÉS FESTMÉNYEK

16. MAITRÉJA. Fametszet. (20. sz. levonat)
papír, fekete tus, 174x220 mm
17. ÁRJÁVALÓKITÉSVARA BÓDHISZATTVA
Fametszet. (20. sz. levonat)
papír, vörös tus, 260x480 mm
18. ÁCSÁRJAVADZSRAPÁNI
BÓDHISZATTVA. Fametszet. (20. sz.
levonat)
papír, vörös tus, 560x340 mm
19. TÁRÁ. Fametszet. (20. sz. levonat)
papír, fekete tus, 340x480 mm
20. FEHÉR TÁRÁ. Fametszet. (20. sz.
levonat)
papír, vörös tus, 487x315 mm
21. VARSADÉVI NYOLC NÁGINIVAL.
Fametszet. (20. sz. levonat)
papír, fekete tus, 95x475 mm
22. A NÉGY LÓKAPÁLA. Fametszet.
(20. sz. levonat)
papír, vörös tus, 78x263 mm
23. FEHÉR TÁRÁ. Tekercskép (tanka)
20. sz. első harmada
700x530 mm
24. AVALÓKITÉSVARA. Tekercskép (tanka)
20. sz. első harmada
710x632 mm
25. AMITÁJUSZ. Tekercskép (tanka) 20. sz.
első harmada
695x528 mm
26. JAMA, A HALÁL ISTENE. Tekercskép
(tanka) 20. sz. első harmada
417x590 mm
27. AMITBÁHA. Festmény. 20. sz. eleje
papír, vízfestés, 177x148 mm

DAVÁHÚ, C.
Pásztorünnep (részlet), 1979

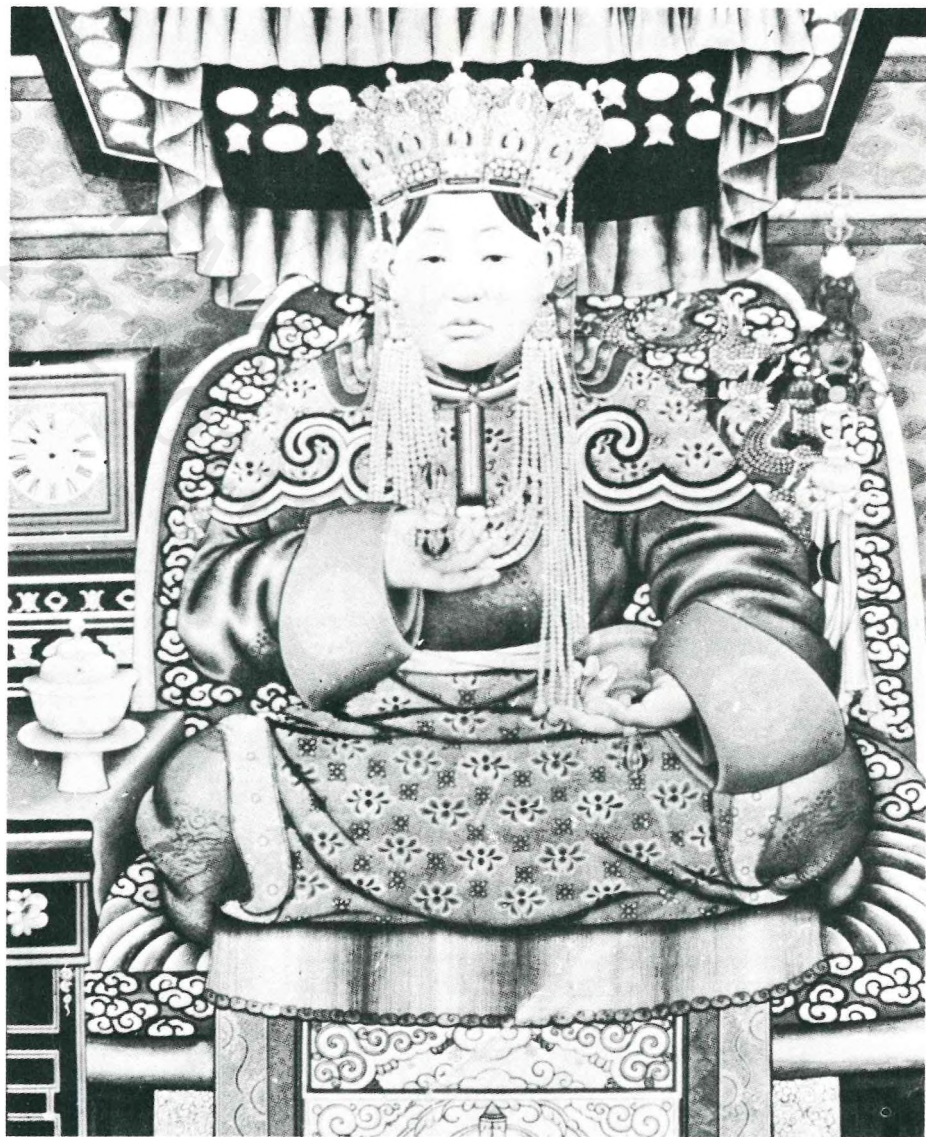

A kiállított fametszetek és festmények Ligeti Lajos egyetemi tanár gyűjtéséből és ajándékként kerültek a múzeumba. A 27. számú kép Szabó Géza ajándéka.

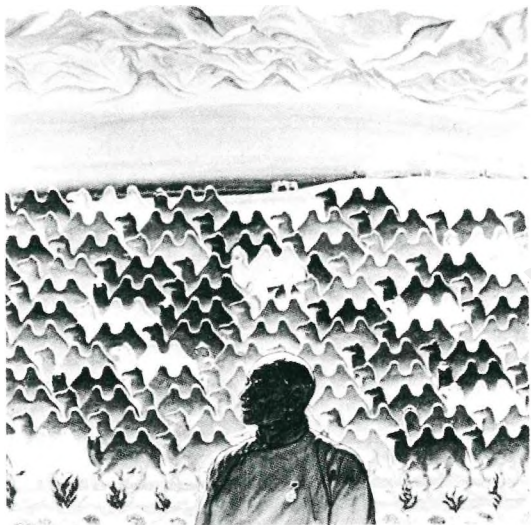
AMGALAN, D.
Vaskengyel, 1977

SARAV, B. (1869–1936)
Dondogdulam arcképe, XX. sz.

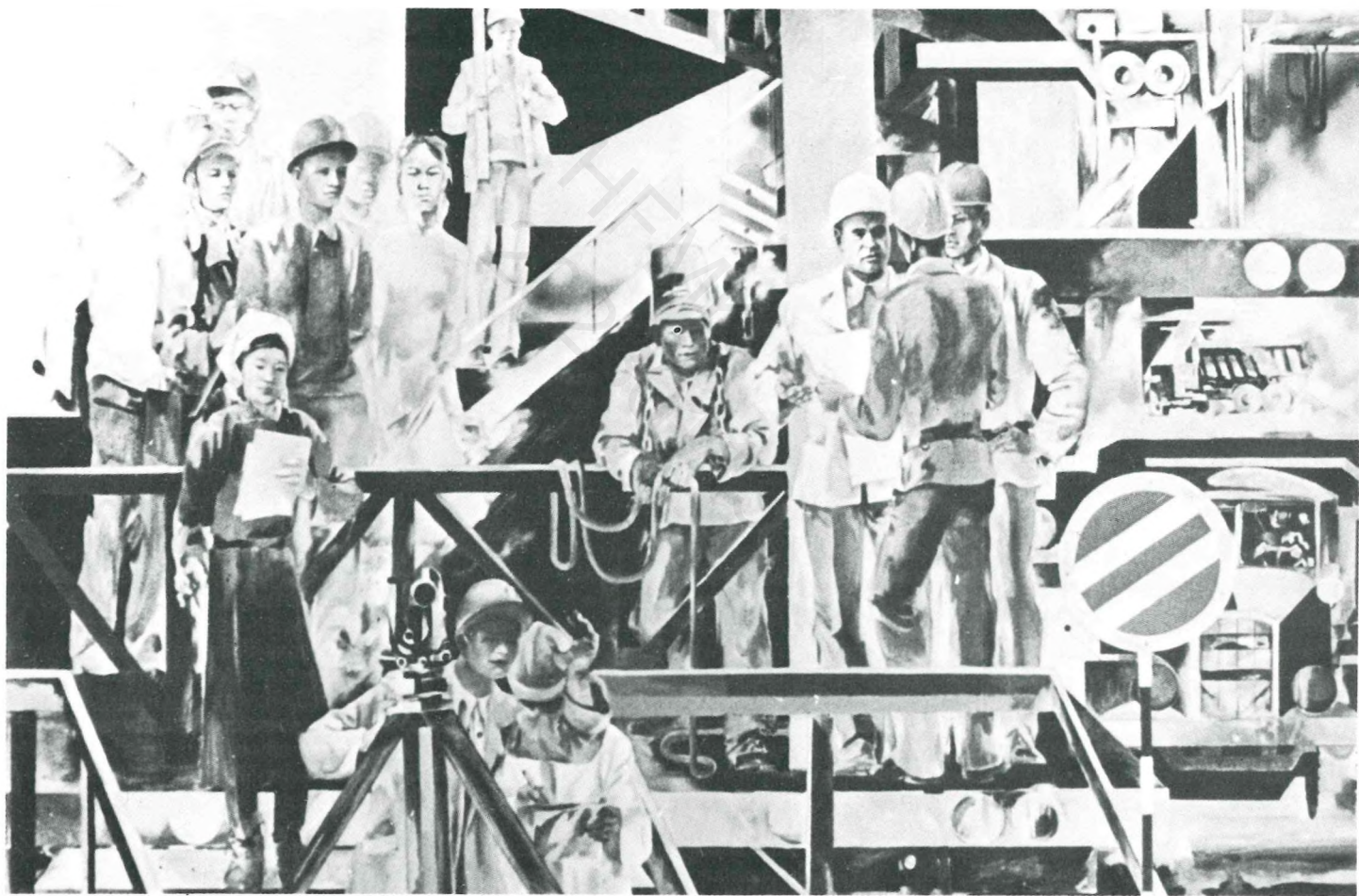
AMGALAN, D.
Góbi dallam, 1977

GENDENDAMBA Dz.
Szita-csintámani, XVIII. sz.

BÜTEMZS, M.
Erdenet építői, 1977

SZANDAGSZÜREN, N.
Rénszarvastyénység emlékére, 1979

BALDANDORDZS, P.
A fenséges Erdenet, 1977

A BEVEZETŐ TANULMÁNYT ÍRTA
ÉS A KATALÓGUST LEKTORÁLTA:
DR. KARA GYÖRGY EGYETEMI TANÁR,
AZ ELTE BELSŐ-ÁZSIAI TANSZÉKÉNEK
VEZETŐJE
A HOPP FERENC KELET-ÁZSIAI MŰVÉSZETI
MÚZEUM ANYAGÁT
ÖSSZEÁLLÍTOTTA:
SZABÓ BÉLA MÚZEOLÓGUS
A KIÁLLÍTÁST RENDEZTE: BARANYI JUDIT
A KATALÓGUST TERVEZTE:
GÁDOR E. ZSOLT
A KATALÓGUS SZÖVEGÉT FORDÍTOTTA:
KARGINOV GERMAN
A FOTÓKAT KÉSZÍTETTE (SZÍNES DIÁRÓL):
WAHR JÁNOS

A CÍMLAPON:
DZANABADZAR, G. (1635–1724)
Vajrócsana, XVII. sz.

HFMK
20230113

12.1502 (16,672)

HFMK
20230113

HF MK
20230113